

Serstakliga grønlendingar kunnu fáa nógv burtur úr einum atlant-samarbeiði

Av øðrum projektum, sum Vestnorden-deildin arbeiðir við nevnið Tummas Arabo eitt sonevnt framleiðsluprojekt. Hetta er eitt idnaðarprojekt, har helvtin av framleiðsluni fer at liggja í Føroyum og hin helvtin í Íslandi. Talan er um framleiðslu av einum slag av mjølverksmiðju innan fiskiðnaðin. Átlanin er at søkja norðurlenska idnaðargrunnin um pening til sjálva prototypuna. Samarbeiðið fer so eisini at fevna um søluna til onnur lond.

Talan er um smáar mjølverksmiðjur, sum kunnu setast upp á teimum ymsu flakavirkjunum. Flakavirkini kunnu sostatt sjálvi gera mjøl burtur úr fiskinum istaðin fyri at «kulu flyta tað til eina stóra mjølverksmiðju.

Hetta er ein íslenskt uppfinning, sum er sera umhvørvisvinarlig. Eitt nú kemur eingin roykur frá henni.

Tummas Arabo heldur, at serliga Grønland er vælegnað til slíkar smáar mjølverksmiðjur. Hetta kemst av at útreiðslurnar av at flyta mjølið eru sera stórar og í Grønlandi eru virkini sera isolerað.

Skeljasamvinna

Eisini á øðrum økjum verður arbeiðt. Eitt nú innan skeljasamvinnu. Í Grønlandi er sera stórt skeljarikidømi. Bæði íslendingar og føroyingar veiða og viðgera í dag skeljar. Grønlendingar gera tað ikki. Her kunnu føroyingar úttan iva lata grønlendingum týðandi know how.

— Vit hava vist grønlendingum í henda møguleikan, men tað er sjálvandi teirra avgerð, sum skal fáa gongd á hetta, um tað yvirhøvur hevur nakran áhuga, sigur Tummas Arabo.

Hann visir á, at ynskja grønlendingar vitan, so ber til at senda bæði skip og vant fólk til Grønlands at byggja upp eina skeljasamvinnu har.

Skeljasamvinna er eisini millum Ísland og Føroyar. Eitt nú kunnu íslendingar fáa know how úr Føroyum viðvíkjandi ymsari skeljaveiðu eitt nú eftir hummara.

— Hvussu við skipa-

Tummas Arabo hevur ikki enn avgjørt, um hann vil halda fram í Vestnordenprojektinum, tá farloyvið, hann hevur frá Strandferðsluni, er liðugt 1. august

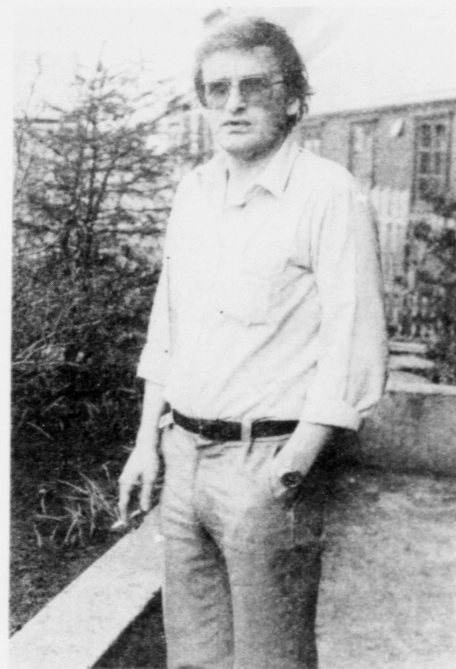
bygging og umbygging av skipum?

— Hetta er eitt øki, har tað eru møguleikar at økja samarbeiðið. T.d. at grønlendingar umbyggja skip í Grønlandi við know how frá føroyingum.

Sølusamskipan

— Tummas Arabo, metir tú møguleikar vera fyri stórri samarbeiði og samskipan av søluni av okkara fiskavörum?

— Sølusamskipan er helst nakað, sum fer at koma í framtíðini. Vit hava arbeiðt við hesum týðandi máli, men enn hevur tað ikki eydnast at

koma til felags loysnir.

— Eg haldi ikki tað er skilagott av okkum — føroyingum, íslendingum og grønlendingum at liggja og kappast hvør við annan inni á meginlandinum. Vit hava t.d. hoyrt um hvussu føroyingar og

íslendingar «berjast» fyri at sleppa av við saltfisk istaðin fyri at fáa eitt samarbeiði í lag. Vit hava lagt út við einum samarbeiði, sum Føroya Fiskasøla er sinnað fyri. Íslendingar hava fingið at vita um hetta, men teir

«Norðurlond í Norðuratlantshavi» er heitið á eini greinarøð, sum Tiðindablaðið Sosialurin fer at taka upp til viðgerðar í summum og til heystar.

Blaðið metir hetta umráðið at hava sera stóran týðning í dag. Tað fer tá eisini at fáa enn stórri týðning komandi árin.

Grønland, Ísland, Føroyar og Strandanoreg eru lond, sum á ein og annan hátt náttúrliga hoyra saman í eini eind bæði hvat viðvikur vinnuligum og mentannarligum samstarvi.

Arbeiðið hjá Vestnorden-deildini — eitt samarbeiðsprojekt undir Norðurlanda Ráðnum — er rættiliga avgerandi fyri, hvat veruliga spyrst burtur úr eini samvinnu tvørturum landamark í hesum londum.

Tað eru tvey ár síðani, at Vestnorden-deildin fór til verka. Tummas Arabo, stjóri á Strandferðsluni fekk tá orlov og átók sær uppgávuna fyribils at vera leiðari av hesum projektinum. Tiðindablaðið Sosialurin hevur tosað við hann um arbeiðið hjá Vestnorden-deildini.

Føroyingar kunnu lata íslendingum know how um eitt nú hummaraveiðu

